

DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT

Statsråden

Stortinget
Ekspedisjonskontoret
Karl Johans gate 22
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
201101276-/LMR

Dato
26.10.2011

Spørsmål nr. 99 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal - om regjeringens politikk på økologiske matvarer

Jeg viser til Stortingsrepresentant Torgeir Trældal sitt spørsmål om regjeringens politikk for økologiske matvarer:

"Stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen uttaler til Nasjonen 18. oktober: Jeg mener markedet for økologiske foredlete kjøttvarer må bli mindre politiserte og heller handle mer om hva markedet etterspør. Det må være et samspill mellom produksjon, foredling og produktutvikling som er knyttet til markedet.

Regjeringens politikk på økologiske matvarer er feilslått og fungerer ikke. Vil Statsråden følge sin partikollega og legge om Regjeringens feilslåtte politikk og la markedet styre?"

I St.prp. nr 1 S (2010-2011) framgår det at Stortinget har satt som mål at det norske landbruket skal dekke etterspørselen etter varer det er naturlig å produsere i Norge, og i Regjeringens politiske plattform er det satt som mål at 15 pst. av matproduksjonen og matforbruket skal være økologisk i 2020.

Som Landbruks- og matminister er jeg opptatt av at vi i Norge skal produsere mat vi har forutsetning for å produsere og som forbrukerne etterspør.

Fram til finanskrisen så vi en årlig stigende etterspørsel etter økologiske landbruksvarer, og vi hadde underdekning på flere sentrale produkter. Jeg vil minne representanten Trældal om at jeg så sent som i 2008 fikk overlevert et opprop fra en samlet dagligvarebransje hvor de utfordret meg på hvordan vi kunne øke den økologiske matproduksjonen i Norge.

Gjennom de påfølgende jordbruksoppgjør er det siden, og med tilslutning fra et flertall på Stortinget, gjennomført flere tiltak for å stimulere til økt økologisk produksjon.

Erfaringen etter finanskrisen har imidlertid vist at lavpriskjedene med lite utvalg av økologisk mat har vunnet markedsandeler, og den tidligere økningen i etterspørselen etter økologiske matvarer stoppet opp. Omsetning av økologiske matvarer utgjør i dag ca 1 pst. av den totale omsetningen i dagligvarehandelen. Resultatene fra første halvår 2011 viser imidlertid at det igjen er større interesse for økologiske produkter. Dette er en positiv utvikling og som vi også ser i våre naboland.

Som representanten Trældal er kjent med, er Matkjedeutvalgets rapport "Mat, makt og avmakt – om styrkeforholdene i verdikjeden for mat" på høring med høringsfrist 1.12. Utvalget peker i sin utredning på at samarbeidet mellom de ulike ledd i verdikjeden ikke fungerer godt nok.

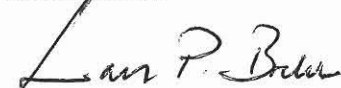
Det er en målsetting å øke produktmangfoldet og forbrukernes valgmuligheter i matvaremarkedet. Det er i denne sammenheng flere individuelle grunner til at norske forbrukere ønsker å velge økologiske produkter, herunder ønske om å ivareta miljø, dyrevelferd og egen helse. Dette tilsier at de økologiske produktene har tilleggsverdier for forbrukeren, og at de slik bidrar til økt mangfold i matvaremarkedet.

Vi skal produsere økologisk mat i Norge først og fremst fordi forbrukerne vil ha dette tilbudet. Men, jeg finner også grunn til å framheve den viktige og nødvendige funksjonen som økologiske driftsformer kan ha som utviklings- og læringsarena for en mest mulig miljøriktig produksjon og som også vil være nyttig for det konvensjonelle landbruket.

For meg er det langsiktige målet selvsagt at markedets etterspørsel skal være styrende for produksjonen. Markedssvikten vi opplever tilsier imidlertid at det fortsatt er nødvendig å innrette virkemidlene for å stimulere til balanse mellom produksjon og forbruk. Det økologiske markedet er lite og umodent og det må forventes at vi vil oppleve ubalanse også i framtida. Produksjon av jordbruksvarer har på sin side ofte karakter av å være mer langsiktig og der det ikke er mulig å slå produksjonen av eller på i lys av raske og skiftende markedssvingninger.

For Regjeringen er det derfor viktig å føre en langsiktig og forutsigbar politikk, ikke å endre kurs og virkemidler basert på brå og forbigående svingninger i markedet.

Med hilsen

Lars Peder Brekk